

Kağıt Köprüler Şehri

Yavuz DEMİRKIRAN

Kağıt Köprüler Şehri

Yavuz DEMİRKİRAN

Kağıtköprü Şehri'nin kalbinde, katlanmış kağıttan köprüler her nehrin ve yolun üzerinde kemer yapıyordu. Üzerlerinde yürünebilecek kadar sağlam, ama bir fısıltı kadar hafiftiler. Her ilkbaharda inşaatçılar eski köprüleri yeni tasarımlarla değiştirir ve bütün şehir kutlama yapardı. Parlak ela gözlü, kulağının arkasında bir kalem taşıyan on bir yaşındaki Ada, inşaatçıların çalışmasını izlemeye bayılırdı. O da köprü katlamayı hayal ederdi.

Ada'nın dedesi Dede Katla, şehrin en yaşlı köprü ustasıydı. Küçüklüğünden beri ona eski katlama sanatını öğretmişti. Orman yeşili hırkasıyla, kağıdı nasıl güçlü şekillere katlayacağını gösterirdi. 'İyi bir katlama sıkı tutar,' derdi, yumuşak elleri onunkilere rehberlik ederken. Ada her gün çalışırdı; hardal sarısı alet kemeri minik kağıt örnekleriyle şingirdardı.

Bir sabah, Ada'nın serçesi Pip daireler çizerek uçu ve yüksek sesle cıvıladı. Bacağına ince kırmızı bir ip bağlanmıştı. Ada yukarı baktı ve kara bulutların toplandığını gördü. 'Erken yağmur mu?' diye merak etti. Panoya tutunan Başkan Bridget'in durduğu şehir meydanına koştu. 'Köprüler hazır değil!' dedi başkan, gümüş köprü iğnesi parıldayarak. 'Yağmur şimdi gelirse mahvolurlar.'

Yağmur geldi. Ağır tabakalar halinde yağdı, çatılarda davul gibi çaldı ve sokaklardan akıp geçti. Kağıt köprüler çöktü ve yırtıldı. İnsanlar işe ya da okula geçemedi. Başkan Bridget acil bir toplantı çağırdı. 'Hızla yeni köprülere ihtiyacımız var,' dedi, 'ama yağmur dinmiyor.' Ada sıırıslıkam kağıt parçalarının yüzüşünü izledi ve derin düşündü.

Ada, düşen bir yaprağın üstünün kuru kalıp altının ıslandığını hatırladı. Ya kağıdı bir yaprak gibi suyu akıtacak hale getirebilirse? Dede Katla'nın atölyesine koştu. 'Su geçirmez kağıt yapabilir miyiz?' diye sordu. Dede Katla çenesini ovuşturdu. 'Belki doğru doğal malzemelerle,' dedi. 'Hadi deneyelim.' Balmumu, bitki yağları ve ağaç özsuyu denediler.

Birçok denemeden sonra Ada, kağıdı suya dayanıklı yapan bir balmumu ve çam reçinesi karışımı buldu. Ayrıca yeni bir katlama icat etti: sıkıca kilitlenen su geçirmez bir katlama tekniği. 'Katlamalar balık pulları gibi üst üste biniyor,' diye açıkladı Dede Katla'ya. Dede gülümsedi, gri gözleri kırıştı. 'Başardın, Ada!' Pip omzunda mutlulukla cıvıladı.

Ada küçük bir maket köprüyle Başkan Bridget'e koştı. 'Su geçirmez,' dedi Ada. Başkan bir kaşını kaldırdı. 'Kağıt köprüler her zaman narin olmuştur,' dedi. 'Ama bu işe yarayabilir,' diye ısrar etti Ada. 'Size göstereyim.' Maketin üzerine su döktü ve maket sağlam kaldı. Başkan Bridget'in keskin gözleri açıldı. 'Deneyeceğiz,' dedi.

Bütün şehir yardım etti. İnşaatçılar Ada'nın tekniğiyle su geçirmez kağıt katladılar. Dede Katla, yanında deri alet çantasıyla denetledi. İnsanlar ormanlardan ve kovanlardan balmumu ve çam reçinesi getirdiler. Ada onlarla birlikte çalıştı, mürekkep bulaşmış parmakları hızla hareket etti. Başkan Bridget bile panosunu bir kenara koyup birkaç yaprak katladı. Pip yukarıda uçtu, ilerlemeyi izledi.

Yeni köprüler her zamankinden daha güçlüydü. Yağmur boncuk gibi üzerlerinden akıp gitti. İnsanlar güvenle geçtiler, gülüp tezahürat yaptılar. 'Eskilerden bile daha güzeller!' diye bağırdı bir çocuk. Su geçirmez katlamalar yağmurda parıldadı. Ada bir köprünün üzerinde durdu, gurur duydu. Dede Katla elini omzuna koydu. 'Geleneğimizi yaşattın,' dedi yumuşakça.

Başkan Bridget bir şehir tatili ilan etti. 'Ada'nın icadı köprülerimizi kurtardı,' diye duyurdu. 'Bundan sonra her ilkbaharda onun su geçirmez katlama tekniğini kullanacağız.' Kalabalık alkışladı. Ada kızardı. Pip yüksek sesle cıvıladı. O akşam şehir müzik ve kağıt fenerlerle kutlama yaptı. Köprüler parladı, kuru ve güvenliydi.

Ada ve Dede Katla bir bankta oturup mutlu kalabalığı izlediler. 'Biliyor musun,' dedi Dede Katla, 'bakım sadece bir şeyleri tamir etmek değildir. Onları iyileştirecek kadar önemsemektir.' Ada başını salladı. 'Ve yaratıcılık güzel şeylerin kalıcı olmasına yardım eder,' diye ekledi. Pip dizine kıvrıldı. Yağmur durmuştu ve yıldızlar bulutların arasından görünüyordu.

Ertesi sabah Ada atölyeyi yeniden ziyaret etti. Defterine yeni köprü tasarımları çizdi. 'Belki çiçekler gibi katlanıp açılan köprüler yapabiliriz,' diye yüksek sesle düşündü. Dede Katla kıkırdadı. 'Şehrin her zaman senin gibi genç mühendislere ihtiyacı olacak.' Ada gülümsedi, kalem kulağının arkasında, bir sonraki zorluğa hazırды.

Ada'nın su geçirmez katlamasıyla ilgili haberler başka kasabalara yayıldı. Ziyaretçiler ünlü kağıt köprüleri görmeye geldi. Başkan Bridget, Ada'ya köprü şeklinde gümüş bir iğne verdi. 'Cesaretin ve zekân için,' dedi. Ada onu gururla taktı. Küçük fikirlerin bile büyük fark yaratabileceğini biliyordu.

Her ilkbaharda şehir köprülerini Ada'nın tekniğiyle yeniden inşa etti. Gelenek güçlendi, şehrin ruhu da güçlendi. Çocuklar okulda kağıt katlamayı öğrendi, köprüler hayal etti. Ada sık sık aralarında yürüyüp ipuçları paylaştı. 'Unutmayın,' dedi onlara, 'biraz özen çok işe yarar.'

Yıllar sonra Ada şehrin baş mühendisi oldu. Hâlâ hardal sarısı alet kemerini takıyordu. Pip, yaşlanmış ama hâlâ cıvı cıvı, omzunda oturuyordu. Birlikte ilkbahar yeniden inşasını denetlediler. Köprüler katlanmış yıldızlar gibi parladı. Ada, Dede Katla'nın derslerini hiç unutmadı: yaratıcılık ve özen güzel şeyleri yaşatır.

Ve böylece Kağıtköprü Şehri, kağıt köprülerin insanların kalplerini birbirine bağladığı bir yer olarak kaldı. Şiddetli yağmur gelebilirdi, ama şehir hazırды. Ada'nın su geçirmez katlama tekniği nesiller boyunca aktarıldı. Şehir, hayal gücü ve sevgiyle narin şeylerin bile sonsuza dek dayanabileceğini öğrendi. Ve her ilkbaharda köprüler yeniden yükseldi, parlak ve güzel.